

Heti üzenet 2018 január 22.

Felépülés értékrendváltás által 2.

Gyűjtsetek kincseket!

Nehogy kincset kincsre halmozzatok a földön, ahol a moly és rozsdá megemészti (tönkreteszi), ahol tolvajok betörnek (kiássák) és ellopják, hanem kincset kincsre az égben halmozzatok, ahol sem moly, sem rozsdá nem teszi tönkre, ahol tolvajok nem ássák ki és nem lopják el, mert ahol a kincsed van, ott lesz a szíved is. (Mt 6:19-21 Vida ford.)

Egy héttel ezelőtt arról írtam, hogy értékrendváltás folyamatán kell keresztül mennünk. Mit kell ennek érdekében tenni, illetve mi Isten ránk vonatkozó ígérete. Ezenkívül hozzátettem, hogy a mai világot tekintve milyen kihívást jelent hogy Istent helyezzük prioritásba.

Hatalmas korszakváltó döntés ez az emberi szívben, ám meggyőződésem, hogy a munka java csak ezután kezdődik, hiszen, a változás útján szilárdan meg is kell maradni.

Miután Urunk lett minden gyönyörűségünk, messze ragyogó ezüstünk, el kell kezdenünk a mennyieken járni eszünket **(Kol 3:2)**, és mennyei kincseket gyűjteni.

Nem volt még olyan kor a világon, amikor ne nyomták volna meg a pánik gombot (félelem alapú programot) az emberek lelkében, gondolkodásában, ami arra sarkallta őket hogy önmagukat sanyargatva takarékoskodjanak.

Alapvetően nem azzal van gond hogy valaki a jövőre gondol, és bölcsen kezeli az anyagiakat. A gond a prioritással van, illetve azzal ahogy a jövőbe tekintünk. A pánik gomb nem azonos a realitással, sőt, pont az ellenkezőjét jelenti, mivel a pánik törvényszerűen félelmet generál, a félelem pedig (szintén) törvényszerűen rossz döntéseket.

Tehát, e kor kétféle embertípust hoz létre: olyanokat akiket az aszketizmus jellemez, és a primitív hedonista embert. Urunk ez utóbbiról így beszél:

„Vigyázzatok, tartózkodjatok minden kapzsiságtól, mert senkinek sem abból támad az élete, amiből feleslegesen sokja van, nem a vagyon adja az [életet].” Egy példázatot mondott erre nekik: „Egy gazdag embernek jól termett a földje. Fontolgatta hát magában: Mit tegyek? Mert nincs hova betakarnom a termésemet. Majd így szól: Ezt fogom tenni: lerontom a csúreimet és nagyobbakat építek. Majd oda gyűjtöm be minden gabonámat és javaimat. Azután ezt mondom a lelkemnek: Lelkem, sok évre szóló sok javad van, nyugodjál, egyél, igyál, vigadjál. De az Isten ezt mondta neki: „Esztelen. Még ez éjjel elkéri tőled a lelkedet, amit készítettél, kinek marad akkor?” így jár az, aki kincset halmoz össze, de az Istenben nem gazdag.” (Luk 12:15-21 Csia ford.)

Minden az értékrendváltással kezdődik, az értékrendváltásunknak pedig Isten félelmét kell hoznia. Ez a szív tökéletes megváltozása. A szívé mely egész egyszerűen Istennel akar eltelni, betelni. Nekünk újjászületett, mennyei embereknek nem lehet mozgatórugónk az egónk. Sokkal inkább kell világos kijelentéssel rendelkezünk Isten valóságos természetéről, és arról hogyan akar gondoskodni rólunk:

Légy hát vele (Istennel) bizalmasan és békében; ebből jön reád a jó. Végy hát az ő szájából tanítást; és vedd a szívedre mondásait.

Igen, az Isten iránti bizalomból árad ránk a jóság, az ellátás. A vele való intimitásból árad életünkre az áldás. Istennel való bizalmi kapcsolaton keresztül jön a kedveltség majd pedig a kegyelem megértése. Azonban hogyan érthetjük meg ezt a keveltséget? A válasz így szól: "végy szájából tanítást" Miért?

(Mert) „írva van: Ne egyedül kenyérrel éljen az ember, hanem mindazzal a beszéddel, amely Isten szájából kijön.” (Mt 4:4 Csia ford.) Ne vegyetek hát gondot magatokra ilyen beszéddel: mit együnk, mit igyunk, mivel ruházkodjunk? Mert mindezekre a pogányok törekszenek. Hiszen mennyei Atyátok tudja, hogy mindezekre szükségetek van. A királyságot és az Isten igazságosságát keressétek előbb, és azokhoz ezeket is hozzáadják majd nektek! (Mt 6:31-33 Csia ford.)

Látjuk? Először a kijelentés érkezik hozzánk, és azután a kenyér! :)

Van ellátás a mennyben. Istennek van kincsesháza telve olyan fizikai dolgokkal melyekre valóságosan szükségünk van. Raktárai telve olyan áldásokkal melyekért eddig nem mertünk kiáltani bizalom hiánya miatt.

Az Ő Igéje prioritás akar lenni az életünkben: meg akar elégíteni reménnyel, bizalommal. Szájából elvett Ige hoz imameghallgatást, elégít meg akkor is, ha várakoznunk kell. Mert nem ember az Isten hogy hazudjon!!!

A kijelentett Ige, és az annak való engedelmesség nyitja meg a menny raktárait.

Mit jelent tehát, kincset kincsre gyűjteni a mennyben? Azt, hogy egy örökkévaló ország örökkévaló Istene tanít bennünket, s szájából származó Igéssel élünk.

Azt pedig emeljük ki: **nem szerethetjük jobban Istent, mint az Ő beszédét, nem lehet nagyobb értéke súlya egy személynek mint az ő szavának.**

Ha súlya van életünkben az Isten beszédének, akkor mi magunk is súlyos emberekké válunk, hiszen az Ige megépít minket, s súlyt ad benső emberünknek.

Ma az Egyház azért súlytalan, mert nem tulajdonít értéket az Igének.

Megépülésünk, ezen az értékrendváltáson áll illetve bukik, ezért a szív változása önmagában nem elég, mivel a pusztá rajongás nem tart meg a változás útján.

Megtérésünket követően észjárásunknak is át kell változni hogy eszünk a fenn levőkön járjon, ne a földön levőkön!

Tergulicza Eszter